

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2014. gada 11. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 un Regula (EK) Nr. 883/2004 — Piemērojamie valsts tiesību akti — Tās dalībvalsts noteikšana, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana — Situācija, kad migrējošs darba ņēmējs, kā arī viņa ģimene dzīvo dalībvalstī, kurā ir viņu interešu centrs un kurā ir ticis saņemts ģimenes pabalsts — Ģimenes pabalsta pieprasīšana izcelsmes dalībvalstī pēc tiesību uz pabalstiem izbeigšanās dzīvesvietas dalībvalstī — Izcelsmes dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta šādu pabalstu piešķiršana ikvienai personai, kam šajā valstī ir reģistrēts domicils

Lieta C-394/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 2. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 11. jūlijā, tiesvedībā

Ministerstvo práce a sociálních věcí

pret

B.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneses A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- B. k-dzes vārdā – *V. Soukup, advokāt,*
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vlácil,* pārstāvji,
- Grieķijas valdības vārdā – *T. Papadopoulou,* pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Martin* un *P. Němečková,* pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – čehu.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008 (OV L 177, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), 76. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp., un labojums – OV L 200, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009 (OV L 284, 43. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 883/2004”), 87. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Ministerstvo práce a sociálních věcí* (Darba un sociālo lietu ministrija) un *B.* par lēmumu, ar kuru viņai ir tikušas atņemtas tiesības saņemt ģimenes pabalstus ar pamatojumu, ka šo pabalstu piešķiršana neesot Čehijas Republikas kompetencē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1408/71

- 3 Regulas Nr. 1408/71 1. panta “Definīcijas” h) punktā ir noteikts, ka “dzīvesvieta” nozīmē pastāvīgo dzīvesvietu”.
- 4 Šīs regulas 13. pantā “Vispārīgi noteikumi” ir paredzēts:
 - “1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, uz personām, kam piemēro šo regulu, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti. Minētos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.
 2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

[..]
 - f) tāda persona, uz kuru vairs neattiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, ja uz viņu nekļūst piemērojami citas dalībvalsts tiesību akti saskaņā ar kādu no iepriekšējos apakšpunktos izklāstītajiem noteikumiem vai saskaņā ar kādu no izņēmumiem vai īpašajiem noteikumiem, kas izklāstīti 14. līdz 17. pantā, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā dzīvo, saskaņā vienīgi ar šo tiesību aktu noteikumiem.”

- 5 Šīs pašas regulas III sadaļas 7. nodaļā ietvertā 76. panta “Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem un saskaņā ar ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem” 1. punktā ir noteikts:

“Ja vienā un tajā pašā laika posmā par vienu un to pašu ģimenes locekli sakarā ar darbu kādā profesijā tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ģimenes locekļi dzīvo, ir paredzēti ģimenes pabalsti, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas maksājami saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā saskaņā ar 73. vai 74. pantu, tiek apturētas līdz tādai summai, kas paredzēta pirmās dalībvalsts tiesību aktos.”

Regula Nr. 883/2004 un Regula (EK) Nr. 987/2009

- 6 Regula Nr. 1408/71 ir tikusi aizstāta ar Regulu Nr. 883/2004. Šī pēdējā regula atbilstoši tās 91. pantam ir piemērojama no tās īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas. Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai [...] Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 1. lpp.), ir stājusies spēkā 2010. gada 1. maijā.
- 7 Regulas Nr. 883/2004 1. panta “Definīcijas” j) punktā ir noteikts, ka ““dzīvesvieta” ir vieta, kurā persona pastāvīgi dzīvo”.
- 8 Minētās regulas 11. panta “Vispārīgi noteikumi” 1. punktā un 3. punkta e) apakšpunktā ir paredzēts:

“1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

[..]

3. Ievērojot 12. līdz 16. pantu:

[..]

e) katra persona, uz ko neattiecas a)–d) apakšpunkts, ir pakļauta dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, neierobežojot citus šās regulas noteikumus, kas viņai garantē pabalstus, ko nosaka vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību akti.”

- 9 Šīs pašas regulas 87. panta “Pārejas noteikumi” 1., 3. un 8. punktā ir noteikts:

“1. Nekādas tiesības saskaņā ar šo regulu nav iegūstamas par laika posmu pirms tās piemērošanas dienas.

[..]

3. Ievērojot 1. punktu, tiesības tiek iegūtas saskaņā ar šo regulu arī tad, ja tās saistītas ar notikumu, kas noticis pirms tās piemērošanas dienas attiecīgajā dalībvalstī.

[..]

8. Ja šīs regulas darbības rezultātā persona ir pakļauta tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav noteikti saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1408/71 II sadaļu, šos tiesību aktus turpina piemērot, kamēr atbilstīgā situācija paliek nemainīga, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 10 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja vien attiecīgā persona nelūdz uz sevi attiecināt tiesību aktus, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. [...]”

10 Regulas Nr. 987/2009 11. pantā “Dzīvesvietas noteikšanas elementi” ir noteikts:

“1. Gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestāžu starpā nav vienošanās par tādas personas, uz kuru attiecas pamatregula, dzīvesvietas noteikšanu, šīs iestādes kopīgi izveido attiecīgās personas interešu centru, balstoties uz attiecīgu vispārēju tādas pieejamās informācijas izvērtējumu, kas vajadzības gadījumā var ietvert:

- a) uzturēšanās ilgumu un nepārtrauktību attiecīgo dalībvalstu teritorijā;
- b) personas situāciju, tostarp:
 - i) jebkuras veiktās darbības būtību un specifiskās īpašības, jo īpaši vietu, kur šādu darbību parasti veic, darbības stabilitāti un jebkura darba līguma ilgumu;
 - ii) ģimenes stāvokli un ģimenes saites;
 - iii) nealgotu darbību veikšanu;
 - iv) studentiem – viņu ienākumu avotu;
 - v) mājokļa situāciju, jo īpaši to, cik tas ir pastāvīgs;
 - vi) dalībvalsti, kurā personu uzskata par dzīvojošu nodokļu piemērošanai.

2. Ja vairāku to kritēriju apsvēršana, kas balstīti uz attiecīgiem 1. punktā izklāstītajiem faktiem, nerada vienošanos attiecīgo iestāžu starpā, tad izšķiroši faktori personas faktiskās dzīvesvietas noteikšanā ir minētās personas nodoms, kā tas redzams no šādiem faktiem un apstākļiem, jo īpaši iemesli, kas lika šai personai pārcelties.”

Čehijas Republikas tiesības

11 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka saskaņā ar Likuma Nr. 117/1995 par sociālo palīdzību (*zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře*), redakcijā, kas bija spēkā administratīvā lēmuma, uz kuru attiecas pamatlieta, pieņemšanas brīdī, 3. pantu un 31. panta 1. punkta otro teikumu uz vecāku pabalstu var pretendēt ikviens fiziskā persona, ja viņa savu domicilu ir reģistrējusi Čehijas Republikas teritorijā atbilstoši Likuma Nr. 133/2000 par iedzīvotāju reģistru un personas kodu, kā arī grozījumu izdarīšanu noteiktos likumos (*zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)*) 10. un 10.a pantam.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 *B.* ir Čehijas pilsoņe, kas dzīvo Francijā kopā ar savu vīru un nepilngadīgo meitu, kura ir dzimusi Francijā. *Tomēr B.* un viņas vīram Čehijas Republikā ir katram sava dzīvesvieta, kuru adreses ir reģistrētas atbilstoši Likuma Nr. 133/2000 par iedzīvotāju reģistru un personas kodu, kā arī grozījumu izdarīšanu noteiktos likumos 10. pantam.

13 *B.* Francijā ir saņēmusi bezdarbnieka pabalstus un viņas vīrs tajā veic profesionālo darbību. Visai ģimenei Francijā ir veselības apdrošināšana. Laikposmā no 2009. gada 9. februāra līdz 30. maijam *B.* bija grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā un saistībā ar to Francijā saņēma maternitātes pabalstu. Pēc tam, laikposmā no 2009. gada 1. jūnija līdz 30. novembrim, *B.* šajā dalībvalstī saņēma papildu

ģimenes pabalstu, sauktu par “agras bērības pabalstu” jeb “PAJE”, kura apmērs ir atkarīgs no pabalsta saņēmēja ienākumiem. Kad viņa bija izmantojusi savas tiesības uz minēto pabalstu, B. Čehijas Republikā iesniedza pieteikumu, lai saņemtu ģimenes pabalstu.

- 14 Ar 2010. gada 14. jūnija lēmumu Ostravas *Úřad práce* (Nodarbinātības aģentūra) nolēma piešķirt viņai minēto pabalstu, sākot no 2009. gada 1. decembra.
- 15 Ņemot vērā, ka B. tiesības uz ģimenes pabalstu no brīža, kad bija jāsāk piemērot Regulu Nr. 883/2004, proti, no 2010. gada 1. maija, bija jāizvērtē no jauna, *Krajský úřad Moravskoslezského kraje* (Morāvijas-Silēzijas apgabala reģionālā iestāde), kuras pilnvaras ir tikušas nodotas *Ministerstvo práce a sociálních věcí*, ar savu 2010. gada 16. novembra lēmumu nolēma viņai atņemt tiesības saņemt attiecīgo pabalstu, sākot no 2010. gada 1. maija, pamatojoties uz to, ka Čehijas Republika vairs nav kompetentā dalībvalsts, jo par B. un viņas ģimenes interešu centra atrašanās vietu ir noteikta Francija.
- 16 Iesniedzējtiesai ir šaubas par Čehijas Republikas kompetenci saistībā ar ģimenes pabalstu piešķiršanu B. Tā domā, ka gadījumā, ja tiek uzskatīts, ka Čehijas Republikas kompetencē bija piešķirt šādus ģimenes pabalstus, ir apšaubāms, ka tā, ņemot vērā Regulā Nr. 987/2009 ietvertos jaunus noteikumus par dzīvesvietu, ir saglabājusi šo kompetenci pēc 2010. gada 1. maija.
- 17 Šādos apstākļos *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas [Nr. 1408/71] 76. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka konkrētajos apstākļos, proti, kad prasītāja, viņas vīrs un bērns dzīvo Francijā, kad viņas vīrs tur strādā, kad tur atrodas viņu interešu centrs un kad prasītāja Francijā ir pilnībā saņēmusi ģimenes pabalstu PAJE (agras bērības pabalsts), Čehijas Republika ir [dalīb]valsts, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta – vecāku pabalsta piešķiršana?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai Regulas [Nr. 883/2004] pārejas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem Čehijas Republikai ir noteikts pienākums piešķirt ģimenes pabalstu pēc 2010. gada 30. aprīļa, kaut arī, sākot no 2010. gada 1. maija, valsts kompetenci var ietekmēt jaunā dzīvesvietas definīcija, kas paredzēta Regulā [Nr. 987/2009] (22. un nākamie panti)?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

3) Vai Regula [Nr. 883/2004], it īpaši tās 87. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, Čehijas Republika, sākot no 2010. gada 1. maija, ir [dalīb]valsts, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana?”

Par pieņemamību

- 18 B. uzsver, ka prejudiciālajiem jautājumiem nav nozīmes attiecībā uz pamatlietu, jo tie ir par viņas tiesībām uz ģimenes pabalstiem, sākot no 2009. gada 1. decembra, lai gan nav ticis apstrīdēts, ka šie pabalsti par laikposmu no 2009. gada 1. decembra līdz 2010. gada 1. maijam viņai ir pienākušies, ciktāl šī lieta attiecas tikai uz šo tiesību zaudēšanu, sākot no šī pēdējā datuma.
- 19 Ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā noteiktajā procedūrā tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kuras ziņā, ņemot vērā lietas īpatnības, ir noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu pieņemt savu nolēmumu, un cik atbilstoši ir Tiesai uzdotie jautājumi. Līdz ar to gadījumā, ja uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu. Pieņēmums, ka valstu tiesu

uzdotie prejudiciālie jautājumi ir atbilstoši, var tikt noraidīts tikai izņēmuma gadījumos, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlīetas faktisko situāciju vai priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas ir jāzina, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši spriedumu *Iberdrola Distribución Eléctrica*, C-300/13, EU:C:2014:188, 16. punkts).

- 20 Šajā gadījumā nešķiet acīmredzams, ka Savienības tiesību interpretācijai, ko lūdz iesniedzējtiesa, nav nekādas saistības ar pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu vai ka problēmai ir hipotētisks raksturs. Līdz ar to, tā kā Tiesai turklāt ir zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas ir jāzina, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem, tie, pretēji tam, ko apgalvo B., ir pieņemami.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 21 Vispirms ir jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu ieviestajā valsts tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu valsts tiesai atrisināt strīdu, kuru tā izskata. No šī viedokļa Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi (spriedumi *Krüger*, C-334/95, EU:C:1997:378, 22. un 23. punkts, kā arī *Hewlett-Packard Europe*, C-361/11, EU:C:2013:18, 35. punkts).
- 22 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa ar savu pirmo jautājumu būtībā vaicā, vai Regula Nr. 1408/71 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz dalībvalsti uzskatīt par valsti, kuras kompetencē atbilstoši tās tiesībām ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šīs pēdējās minētās reģistrētais domicils ir tās teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi šajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo.
- 23 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šīs regulas II sadaļas tiesību normas ir vērstas it īpaši uz to, lai uz attiecīgajām personām principā tiktu attiecināta tikai vienas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma nolūkā izvairīties no piemērojamo valsts tiesību aktu pārklāšanās un sarežģījumiem, ko tā var izraisīt. Šis princips ir izteikts minētās regulas 13. panta 1. punktā (skat. it īpaši spriedumu *Hudzinski* un *Wawrzyniak*, C-611/10 un C-612/10, EU:C:2012:339, 41. punkts).
- 24 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka B. situācijai piemērojamie tiesību akti saistībā ar viņas tiesībām uz ģimenes pabalstiem ir noteikti Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta f) apakšpunktā. Faktiski personai, kas ir izbeigusi jebkādas darba attiecības dalībvalsts teritorijā un kas līdz ar to vairs neatbilst šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem un arī nevienas citas minētās regulas tiesību normas nosacījumiem, lai uz to attiektos dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar šīs pašas regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktu ir jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kurā tā iepriekš ir veikusi algotu darbu, ja tajā joprojām ir viņas dzīvesvieta (šajā ziņā skat. spriedumu *Kuusijärvi*, C-275/96, EU:C:1998:279, 29. un 34. punkts).
- 25 Atbilstoši šai pēdējai minētajai tiesību normai uz B. tādējādi joprojām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā viņa iepriekš ir veikusi algotu darbu un kurā joprojām atrodas viņas dzīvesvieta, proti, ņemot vērā faktus, kas izriet no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, – Francijas tiesību akti.
- 26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 1. panta h) punktu termins “dzīvesvieta” šīs regulas izpratnē nozīmē pastāvīgo dzīvesvietu, t.i., vietu, kur attiecīgās personas pastāvīgi dzīvo un kur atrodas arī viņu pastāvīgais interešu centrs, un tas līdz ar to ir patstāvīgs un Savienības tiesībām raksturīgs jēdziens (skat. spriedumu *Swaddling*, C-90/97, EU:C:1999:96, 28. un 29. punkts). Tomēr no iesniedzējtiesas konstatētajiem un šī sprieduma 12. un 13. punktā vēlreiz izklāstītajiem faktiem izriet, ka B. pastāvīgā dzīvesvieta un pastāvīgais interešu centrs atrodas Francijā.

- 27 Tā kā uz *B.* saskaņā ar šīs regulas 13. pantu attiecas Francijas tiesību akti, vēl nav skaidrs arī, vai šīs pašas regulas tiesību normas liedz piešķirt ģimenes pabalstus, uz kuriem attiecas pamatlieta, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav kompetentā dalībvalsts Regulas Nr. 1408/71 izpratnē. Proti, no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka saskaņā ar Čehijas tiesību aktiem *B.* var šo pabalstu saņemt jau tādēļ vien, ka viņa ir reģistrējusi domicilu Čehijas Republikas teritorijā.
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka nekompetentā dalībvalsts saglabā iespēju piešķirt ģimenes pabalstus, ja starp šīs valsts teritoriju un attiecīgo situāciju pastāv konkrēta un īpaši cieša saistība ar nosacījumu, ka netiek pārmērīgi ietekmēta minētās regulas koordinācijas noteikumu piemērošanas paredzamība un efektivitāte (šajā ziņā skat. spriedumu *Hudzinski* un *Wawrzyniak*, EU:C:2012:339, 65.–67. punkts).
- 29 Tomēr nešķiet, ka tikai tāpēc, ka *B.* ir reģistrējusi pastāvīgu domicilu Čehijas Republikā, kaut arī viņa šajā dalībvalstī nedzīvo, bet gan kopā ar savu ģimeni acīmredzami pastāvīgi dzīvo Francijā, kur viņa ir saņēmusi bezdarbnieka pabalstu, sākot no 2009. gada 9. februāra, maternitātes pabalstu un vēlāk – ģimenes pabalstu, kas līdzinās tam, kura izmaksu viņa vēlāk pieprasīja Čehijas Republikā, starp *B.* un Čehijas Republiku varētu izveidoties šāda saistība, taču galīgais izvērtējums ir jāveic iesniedzējtiesai.
- 30 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 1408/71, it īpaši tās 13. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalsti uzskatīt par valsti, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šīs pēdējās minētās reģistrētais domicils ir šīs dalībvalsts teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi minētajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo. Šīs regulas 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas arī liedz dalībvalstij, kas nav kompetentā valsts attiecībā uz konkrēto personu, piešķirt viņai ģimenes pabalstus, ja vien starp attiecīgo situāciju un šīs pirmās dalībvalsts teritoriju nepastāv konkrēta un īpaši cieša saistība.

Par otro jautājumu

- 31 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par trešo jautājumu

- 32 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regula Nr. 883/2004 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā, sākot no 2010. gada 1. maija, liedz dalībvalsti uzskatīt par valsti, kuras kompetencē atbilstoši tās tiesībām ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šīs pēdējās minētās reģistrētais domicils ir tās teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi šajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo.
- 33 Ņemot vērā šī sprieduma 21. punktā atgādināto Tiesas judikatūru, šajā gadījumā uzreiz ir jānorāda, ka minētās regulas 11. pantā, kura formulējums atbilst Regulas Nr. 1408/71 13. panta formulējumam, ir paredzēts, ka personas, uz kurām attiecas Regula Nr. 883/2004, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts – kompetentās dalībvalsts – tiesību aktiem. Tādējādi saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 11. panta 3. punkta e) apakšpunktu un iemeslu, kuri ir analogi šī sprieduma 24.–26. punktā izklāstītajiem iemesliem, dēļ uz *B.* joprojām attiecas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti.
- 34 Šajā ziņā ir jānorāda, ka jēdziens “dzīvesvieta” Regulas Nr. 883/2004 1. panta j) punktā ir definēts kā vieta, kurā persona pastāvīgi dzīvo. Īstenošanas regulas Nr. 987/2009 11. pantā dzīvesvieta ir pielīdzināta attiecīgās personas interešu centram. Šajā pantā arī ir kodificēti Tiesas judikatūrā izstrādātie elementi, kuri var tikt ņemti vērā, nosakot minēto interešu centru, – uzturēšanās ilgums un nepārtrauktība attiecīgo dalībvalstu teritorijā vai ģimenes stāvoklis un ģimenes saites (šajā ziņā skat. spriedumu *Wencel*, C-589/10, EU:C:2013:303, 50. punkts).

- 35 Šajos apstākļos pietiek vien konstatēt, ka ar šo regulu nav tikušas ieviestas nekādas nozīmīgas izmaiņas salīdzinājumā ar Regulu Nr. 1408/71 attiecībā uz tiesību normām par kompetentās dalībvalsts noteikšanu un dzīvesvietas jēdzienu, kurām ir noteicošā loma pamatlietas atrisināšanā, un par Regulas Nr. 883/2004 87. pantā minētajiem pārejas noteikumiem nav jālemj. Tādējādi šajā lietā Čehijas Republika nav kompetentā valsts saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 atbilstošajām tiesību normām.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 883/2004, it īpaši tās 11. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz uzskatīt dalībvalsti par valsti, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šis pēdējās minētās reģistrētais domicils ir šīs dalībvalsts teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi minētajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008, it īpaši tās 13. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalsti uzskatīt par valsti, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šis pēdējās minētās reģistrētais domicils ir šīs dalībvalsts teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi minētajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo. Šīs regulas 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas arī liedz dalībvalstij, kas nav kompetentā valsts attiecībā uz konkrēto personu, piešķirt viņai ģimenes pabalstus, ja vien starp attiecīgo situāciju un šīs pirmās dalībvalsts teritoriju nepastāv konkrēta un īpaši cieša saistība;**
- 2) **Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009, it īpaši tās 11. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz uzskatīt dalībvalsti par valsti, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta piešķiršana personai, tikai tāpēc vien, ka šis pēdējās minētās reģistrētais domicils ir šīs dalībvalsts teritorijā, lai gan viņa un viņas ģimenes locekļi minētajā dalībvalstī nestrādā vai pastāvīgi nedzīvo.**

[Paraksti]